

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qvalificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, Iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1670

Quæst. 7. Vtrùm Deus cognoscat enunciabilia. Et qualiter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77011)

Quomodo autem omnia insuper mala in alijs entibus, aut secum connexis, aut sine se non comprehensibilibus cognoscantur à Deo. Quomodo item ex Deo, & ex alijs eisdem entibus cognoscibilia, atque cognita sint ab ipso; ex dictis in simili in præcedentibus quaestionibus satis notum est.

QVAESTIO VII.

*Vtrum Deus cognoscat enunciabilia.
Et qualiter.*

69 **E**nunciabilia dicuntur obiecta enunciationum, seu propositionum vocalium nostris iudicijs correspondentium, quæ subinde obiecta quoque sunt ipsorum iudiciorum. De quibus imprimis est certum, cognosci à Deo quoad veritates obiectiuas, quæ in eis continentur, aut supponantur tanquam verificatiua realia enunciationum, & iudiciorum nostrorum, quorum ipsa sunt propria obiectiua, siue conceptus obiectiuus. Cum certum sit, vt satis constat ex hæcenus dictis, nullam veritatem obiectiuam posse ignorari à Deo. Deinde est certum, talia enunciabilia, seu potius tales veritates obiectiuas non cognosci à Deo, sicut à nobis, per modum enunciabilium, hoc est, interueniente comparatione, qua vnus conceptus obiectiuus tanquam prædicatum alteri comparatur tanquam subiecto, aut componendo illud cum hoc per affirmationem, aut diuidendo illud ab hoc per negationem, iuxta doctrinam de naturâ iudicij nostri tum componentis, tum diuidentis traditam latè in Pharo Scient. disput. 2. quaest. 4. Sed cognosci à Deo intuitiuo quodam iudicio simplici quodam modo inspiciente, ac penetrante, quidquid vnumquodque in se ipsa aut est, aut non est, citra omnem comparationem vnus conceptus obiectiuus cum altero per modum compositionis, aut diuisionis. In quo conueniunt Theologi cum S. Tho. 2. par. quaest. 14. art. 14. & alijs Patribus. Prout supra iam à nobis statutum est disput. 24. quaest. 3.

70 Porro quot sunt diuersæ enunciationes, siue propositiones iuxta diuisiones earum datas à nobis in Pharo Scient. disput. 19. quaest. 1. tot sunt obiecta earum enunciabilia diuersa, quæ quoad veritates obiectiuas in eis contentas, vel suppositas cognoscuntur à Deo. Huiusmodi autem veritatum obiectiuarum alie sunt quiditatiuæ, alie existenciales, & vtraque vel absoluta, vel conditionatæ, ad quas reducuntur disunctiuæ. Existencialiumque rursus alie de presenti sunt, alie de futuro, & alie de præterito, iuxta doctrinam vniuersalem de statibus rerum, ad quos hæc veritates spectant, & penes quorum diuersitatem discriminantur, traditam etiam à nobis in Pharo Scient. disput. 10. per totam, quæ ad rem videnda.

71 Quomodo autem enunciabilium, quæ nostrarum propositionum, & iudiciorum obiecta sunt, alia in se habeant, siue contineant veritatem obiectiuam non solum à nobis, sed etiam à Deo, ab alijsque intuentibus, siue per species proprias cognoscentibus iudicabilem: alia verò eatenus solum cognoscantur vera, quatenus vel alijs in se veris æquivalent, vel aliorum veritatem obiectiuam supponunt: proindeque à nobis dumtaxat

cognoscentibus per alienas species per se, & prout apparent, conceptibilia, atque adeo iudicabilia, sint; non verò itidem à Deo, & ab alijs cognoscentibus per species proprias: ab hisque proprie reâ dumtaxat iudicandæ veniant ea veritates obiectiuæ, quibus æquivalent, vel quas supponunt, in eadem disput. 10. quaest. 4. videndum est; ne, quæ ibi iam scripta sunt, frustra hic repetantur.

Iam sequatur hic examinandum, vtrum Deus cognoscat entia rationis, & qualiter, & an illa faciat. Verum quia tria hæc in eadem Pharo Scient. disput. 12. quaest. 5. ex professo examinata, ex proprijsque principijs dedimus resoluta, illuc remittimus Lectorem, & ad cætera pergamus.

DISPUTATIO 26.

De scientiâ Dei mere naturali.

Pater ea, quæ scientiæ Dei naturali, & libere communia sunt, de quibus hæcenus, alia quædam in speciali supersunt in hac disput. determinanda, & explicanda de scientiâ mere naturali, qua Deus obiecta metaphysicè necessaria cognoscit. Qualia sunt quoad existentiam absolutam Deus ipse, & negationes chymærarum suo modo: quoad quiditatem autem, aut etiam existentiam conditionatam cætera cuncta obiecta seu impossibilia, seu possibilis in se quiditatem, & consequenter veritatem obiectiuam habentia. Supponenda autem hic iterum est, iterumque recolenda, atque recognoscenda tota doctrina de statibus rerum, deque possibilitate, atque impossibilitate earum, quam dedimus in Pharo Scient. disput. 10. & 11. vtpote à qua omnino dependent omnia fermè, quæ sunt dicenda præfenti disput.

QVAESTIO I.

Quas veritates obiectiuas metaphysicè necessarias cognoscat Deus circa creaturas possibilis. Et quibus actibus.

Cum certum sit, omnem veritatem obiectiuam in se, seu per se cognoscibilem cognosci à Deo; certum quoque erit, Deum circa creaturas possibilis eas omnes veritates metaphysicè necessarias cognoscere, quæ in ipsis reuera sunt, in se, seu per se cognoscibiles. Quænam autem eæ sint non discutendum modò, sed supponendum à nobis est ex iam exploratis, & statutis in Pharo Scient. disput. 10.

Supponimus itaque ex ibi dictis primò, Deum circa vnamquamque rem possibilem cognoscere omnes veritates quiditatiuas tam conditionatas, quàm absolutas ei necessarîo conuenientes prout habenti esse in statu quiditatiuo tam conditionato, quàm absoluto: absolutas quidem, vt, *Petrus est potens existere, siue possibilis; Petrus est homo; est rationalis; est risibilis, &c. Actio est*